

tyder på, at det er elevernes automatisering af læsningen, der ikke er god nok. De dårlige resultater hos de danske elever skyldes ikke, at vi har integreret en større del af elever med vanskeligheder.

De danske 14-årige klarer sig væsentligt bedre i den internationale konkurrence end de danske elever i tredje klasse. De danske elever ligger blandt de 10 bedste nationer i undersøgelsen, men elever fra Finland, Sverige, Schweiz og New Zealand har dog stadig væk klart bedre resultater end de danske elever. I sammenligning er det igen de danske elevers læsehastighed, det skorter på.

Endelig deltager Danmarks Pædagogiske Institut i en international undersøgelse af elevernes færdigheder i matematik og naturfag, ligesom man er ved at forberede et tilsvarende projekt, hvad angår engelsk som fremmedsprog. Instituttet har desuden i de senere år arbejdet med udvikling af to nøglebegreber i den ny skolelov: intern evaluering og undervisningsdifferentiering. Begge begreber er væsentlige for udviklingen af skolens indhold.

Der er ligeledes et samarbejde i gang med henblik på at forberede eleverne bedst muligt på overgangen fra folkeskole og til ungdomsuddannelserne og på at mindske frafaldet i ungdomsuddannelserne.

Med omtalen af disse initiativer er jeg i færd med at besvare anden del af spørgsmålet, nemlig den del, der beder regeringen redegøre for, hvordan vi agter at forbedre undervisning, indlæring og arbejdsvaner i folkeskolen.

Må jeg i denne forbindelse understrege, at jeg i øvrigt nærer stor tillid til skolen, og at jeg er overbevist om, at dygtige lærere yder den bedst mulige undervisning. Men det er samtidig vigtigt at understrege, at en velfungerende skolehverdag ikke må føre til stilstand. En skole kan kun leve op til sin opgave, hvis den er i stadig udvikling og giver plads til det samarbejde og den foreldreindflydelse, der sikrer udviklingen og kvaliteten i skolen.

Med udviklingen tænker jeg her også på det forhold, at den professionelle lærer altid må gøre sig kritiske refleksioner over egen praksis. Kunne noget gøres på en anden og mere hensigtsmæssig og effektiv måde? Læreren skal over for andre kunne begrunde sit valg af indhold og metode. Og jeg kan i øvrigt oplyse, at jeg har besluttet at sætte fokus netop på dette tema i den kommende tid.

Alle her i salen husker – måske undtagen hr.

Frank Dahlgaard, som var lovligt undskyldt – at vi sidste år i juni måned vedtog en folkeskolelov med et meget stort flertal. Lovens vedtagelse gav anledning til, at et omfattende læseplanarbejde blev sat i gang. Læseplanudvalget fik til opgave at forny indholdet i skolens fag, og det første synlige resultat af arbejdet var en bog indeholdende formål og centrale kundskabs- og færdighedsområder.

Disse centrale kundskabs- og færdighedsområder for hvert enkelt fag er nu bindende forskrift for hver enkelt lærer. Hvis vi med vore meget vide rammer for lokalt selvstyre stadig skal have en fælles dansk folkeskole, hvor vi ved, hvad undervisningen indeholder, er det nødvendigt, at jeg som minister udsteder regler om dette indhold.

Men opfølgningen af folkeskoleloven er langtfra færdig. Netop nu arbejder Læseplanudvalget med at beskrive og skrive læseplaner og undervisningsvejledninger for skolens fag. Læseplanerne vil blive udformet på en sådan måde, at ingen kan være i tvivl om, hvad indholdet i og målene for skolens arbejde bør være.

Samtidig arbejder vi for at hjælpe skolerne med den vigtige proces om målsætning, som nu må finde sted overalt, og hvor skolerne gennem udformning af handlingsplaner på konkrete enkeltområder kan medvirke til udvikling af en endnu bedre skole. De tre gange 25 mio. kr. til efteruddannelse anvendes bl.a. på dette felt. 180 regionale konsulenter støtter skolerne i denne proces. Også skolelederne er gennem uddannelsesaktiviteter blevet bedre rustet til at løse deres opgave.

Samtidig sørger både Danmarks Pædagogiske Institut, de private forlag og ministeriet for at give lærerne de nødvendige hjælpemidler til at sikre, at undervisningen lever op til omverdens forventninger. Jeg kan f. eks. nævne, at der i matematik af et privat forlag er udarbejdet diagnostiske prøver til brug i 1.-7. klasse. De kan give oplysninger om den enkelte elevs fortrolighed med de faglige emner, og samtidig kan man registrere de faglige områder, en hel klasse er sikker i, og de områder, hvor undervisningen endnu ikke har givet eleverne den nødvendige sikkerhed.

Danmarks Pædagogiske Institut har i årene 1991-93 udviklet de diagnostiske staveprøver for 2.-9. klasse, som giver lærere og elever informationer om, hvor de enkelte elever og klassen er i stadig udvikling, og videre om, hvilken staveundervisning eleverne og klassen aktuelt har